

Soarele din viața unui tătic

Carmen

O fetiță mititică
Căreia nu-i mai e frică
Să stea singură-n picioare,
A ieșit în zi cu soare
Într-un părculeț cu iarbă
Unde și-a găsit de treabă!
Și tăticul ce-o-nsoțește
Cu privirea-o ocrotește,
Nu cumva fetița lui
Să se-aleagă cu-n cucui.
Bucle blonde la ea vezi,
Când ridică ochii verzi,
Te privește-un îngerăș
Și spui: „Frumos copilaș!”
Nimeni nu vede cum tata
Nu-și pierde din ochi fata,
Fiindcă ochisorii verzi
Părul blond, chiar de nu crezi,
Sunt ai tatălui ce-odată
A fost ca dulcea sa fată.
Iar tăticu-i mândru tare
Fiindcă-n viața lui e soare!